

РЕШЕНИЕ

№ 23811

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4805** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1565 от 01.04.2024г. по НАХД № 20241110200725/2024г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 3-ти състав е изменил електронен фиш серия К № 7894689, издаден от СДВР, с който на С. Е. Д. е наложено административно наказание „глоба“ за извършено нарушение на чл.21,ал.2 вр. ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, като е намалил размера на наложеното наказание „глоба“ от 100 лв. на 80 лв. съгласно чл.182, ал.2,т.3 от ЗДвП.

Недоволен от решението, С. Е. Д. е подал касационна жалба чрез адв. Н. Г.. В жалбата се твърди, че съдебното решение е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че съдът не е отчетел допуснатите при издаване на АУАН процесуални нарушения и че вследствие на непрецизен анализ на доказателствата е достигнал до неправилни и необосновани изводи. Поддържа се, че като не е допуснал извършването на съдебна автотехническа експертиза, съдът е възпрепятствал разкриването на обективната истина. Твърди, че по делото не са представени доказателства да е спазена процедурата по чл.186, ал.4 от ЗДвП, както и че за връчване на електронния фиш съгласно изискванията на чл.189, ал.5 от ЗДвП. Оспорват се представените по делото доказателства от страна на СДВР

и се прави оплакване, че не са приложени като доказателства изискани от жалбоподателя документи. Възражава се и срещу присъждането с решението на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. Иска се отмяна на съдебния акт, както и на електронния фиш. Претендират се разноски. В съдебното заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – СДВР се представлява по делото от юрисконсулт П., който оспорва касационната жалба и моли да бъде оставен в сила обжалвания съдебен акт.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесния електронен фиш № К № 7894689, издаден от СДВР, на касатора С. Е. Д., на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182,ал.4 вр. ал.2,т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл.21,ал.2 вр. ал. 1 от ЗДвП - за това, че на 03.08.2023г. в 12.40 часа в [населено място], по Околовръстен път до № 234 с посока на движение от [улица]към ул. Л. управлявал МПС – товарен автомобил „М. ТГП 8.180 ББ“, рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение от 106 км/ч., при ограничение на разрешената скорост от 80 км/ч, като нарушението е заснето с АТСС № MD 1197.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на С. Е. Д. е била законосъобразно ангажирана, тъй като е доказано извършването на нарушението, електронният фиш е издаден съобразно чл.189, ал.4 от ЗДвП, в това число съдържа необходимите реквизити, не са допуснати съществени процесуални нарушения, техническото средство, с което е заснето нарушението, е от одобрен тип средство за измерване, преминало периодична проверка. Приел е обаче, че не е доказано извършването на нарушението в условията на повторност, поради което следва да се наложи наказание по основния състав на санкционната норма, а именно чл.182, ал.2,т.3 от ЗДвП и поради това е приложил закон за по-леко наказуемо нарушение, намалявайки наказанието от 100 на 80 лева.

Решението е правилно.

Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Неоснователни са твърденията на касационния жалбоподател, че районният съд е отхвърлил негови доказателствени искания, което е довело до неизясняване на фактическата обстановка. Видно от протокола от проведеното съдебно заседание в СРС, в което жалбоподателят е участвал лично и без адвокат, същият е заявил, че

няма искания за събиране на доказателствата.

Несъстоятелни са доводите, с които се оспорват документите от административнонаказателната преписка – поради това, че не било ясно кое длъжностно лице е удостоверило с подписа си верността на приложените копия с оригинала. Действително, върху документите, изпратени от СДВР, липсва отбелязване на името и длъжността на лицето, извършило заверката, но доколкото жалбоподателят не е оспорил истинността им и не се правят конкретни възражения, а и същите са приложени към писмо от СДВР, съдържащо изявление на длъжностното лице, че те представляват заверено копие на документите от преписката, няма основание да бъдат изключени от доказателствения материал или да не бъдат ценени. Неоснователни са и твърденията и оплакванията, свързани със собствеността на автомобила и връчването на електронния фиш. Както е посочил и районния съд, от доказателствата по делото е видно, че именно жалбоподателят, а не юридическо лице е собственик на автомобила, и след връчването на акта същият не се е възползвал от правото да посочи в срока по чл.189,ал.5 от ЗДвП друго лице, което е управлявало автомобила. С оглед на това законосъобразно е ангажирана именно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Видно от чл.63,ал.7,т.1 от ЗАНН, съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. След като обосновано районният съд е констатирал, че не са налице данни за повторност на извършеното нарушение, правилно е приложил именно закон за по-леко наказуемо нарушение, като е определил санкцията по основния, а не по квалифицирания състав на нарушението. Относно наведените в жалбата доводи, касаещи прилагането на АТСС, районният съд е изложил подробни мотиви, които настоящият съдебен състав изцяло възприема и към които препраща на основание чл. 221, ал.2 от АПК.

Предвид изложеното касационната инстанция намира, че решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

Неоснователността на касационната жалба обуславя осъждане на касатора да заплати на СДВР юрисконсулстско възнаграждение, което се определя в размер на 80 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1565 от 01.04.2024г. , постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, по НАХД № 20241110200725/2024г.

ОСЪЖДА С. Е. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсулстско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: